

1995

1996

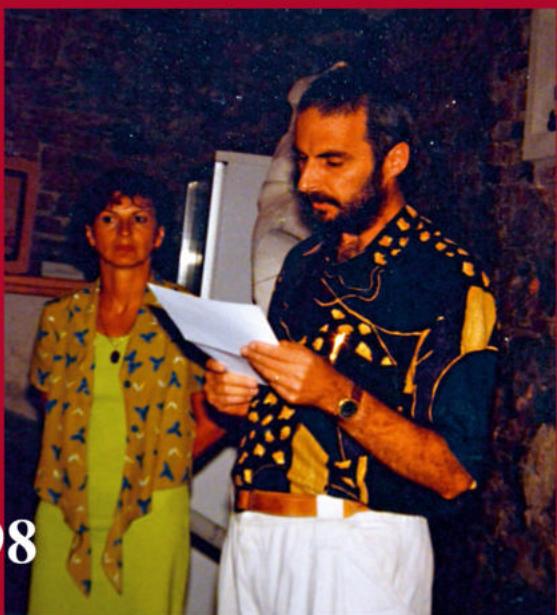
1997

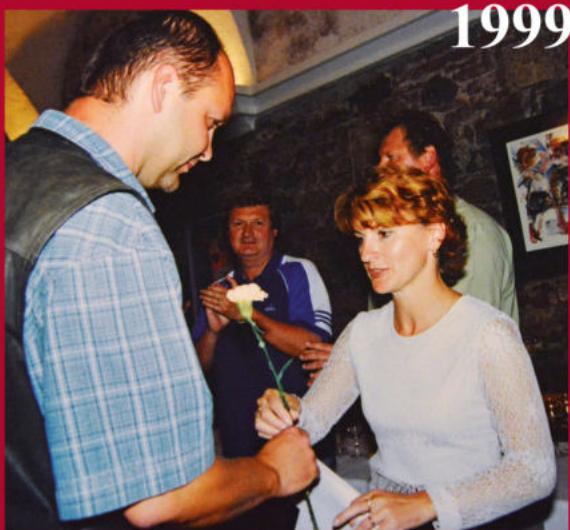
25 rokov • Salón výtvarníkov

1998

1999

25. ročník Salónu výtvarníkov

Príhovor pani PhDr. Anny Píchovej

Riaditeľka Malokarpatského osvetového strediska v Modre

Ked' som v katalógu Salónu pred piatimi rokmi bilancovala dvadsať rokov jeho existencie, prelistovala som všetky katalógy z predchádzajúcich ročníkov. Bolo to úžasné porovnávanie a zamýšľanie sa nad umeleckou tvorbou. Začínali sme v Starej radnici v Peziniku a chceli sme vytvoriť niečo výnimočné, čo na Slovensku nemá obdobu. Nás Salón výtvarníkov je výnimočný svojimi stálicami, výtvarníkmi. Vďaka za ich každoročnú účasť. Na prvom ročníku Salónu vystavovalo dvanásť autorov, v roku 2010 ich počet stúpol na štyridsať jeden, v roku 2015 to bolo už šesťdesiat jeden umelcov, v minulom roku, v roku poznačenom Covidom-19, sme prezentovali osemdesiatosem výtvarníkov.

2003

2002

2004

2005

Počas dvadsiatich piatich ročníkov sa Salóny konali na piatich miestach v malokarpatskom regióne (Stará radnica Pezinok, Farská pivnica v Peziniku, U richtára v Modre, Hrad Červený Kameň a Elesko). V galérii Zoya Museum vo vinárstve Elesko sa Salón usporadúva už ôsmykrát. Vinárstvo Elesko a jeho galéria sú samy o sebe výtvarným dielom a stelesňujú prirodzené spojenie umenia a prírody, ktorú zastupuje víno. Na jubilejnom dvadsiatom piatom ročníku Salóna môžeme obdivovať diela osemdesiatich ôsmich výtvarníkov – obrazy, fotografie i priestorové kreácie. Verím, že každý návštěvník si tu nájde to svoje a mnohí neprídu na Salón iba raz, ale vrátia sa privédú aj svojich známych a priateľov, aby sa umenie dostávalo do povedomia širokej kultúrnej verejnosti.

2006

Dvadsaťpäť rokov je prácou celého zástupu ľudí, ktorí ho tvorili od prvej myšlienky. Ďakujem za všetkých Pavlovi Šimovi-Juričkovi, ktorý bol kurátorom všetkých dvadsiatich piatich ročníkov, ako aj všetkým mojim kolegom, súčasným aj minulým, sponzorom a priateľom Malokarpatského osvetového strediska v Modre. Salónu želám ďalších minimálne dvadsaťpäť tak krásnych a úspešných ročníkov, ako je tento jubilejný.

2000

2001

2007

Príhovor Mgr. Pavla Šima-Jurička Kurátor výstavy Salón výtvarníkov

Máme jubileum. 25 rokov. Patrí sa trochu si zaspomínať. Pri úplne prvom ročníku Salónu som nebol. Konal sa ešte v nezrekonštruovaných priestoroch Staréj radnice v Pezinku a zúčastnilo sa ho len zopár autorov. Možno ich bolo sedem alebo osem. Ďalšie asi tri – štyri Salóny sa konali tiež v Pezinku, vo Farskej pivnici. Počet účastníkov tiež nepresiahol desiatku.

Aj z priestorových dôvodov a navyše pivnica mala svoje nedostatky pre takéto podujatie, jednoducho bola vlhká. V ďalších rokoch už pribúdali vystavujúci a tak bolo treba zháňať väčšie priestory. Dva – tri ročníky sa tak uskutočnili v nemeckom evanjelickom kostole v Modre. V tom čase bol zrekonštruovaný starý modranský dom na námestí – U Richtára, a tak sa niekoľko ročníkov uskutočnilo tam. Počet vystavujúcich bol vtedy okolo tridsať autorov. Následne sa Malokarpatskému osvetovému stredisku podarilo dohodnúť s hradom Červený Kameň a tak sa výstavy, bolo ich asi päť, presunuli na hrad. Boli to tiež veľkolepé priestory, až na to, že jeden rok nám vlhkosť poškodila niekoľko papierových obrazov. Takže ideálne podmienky sa nám vytvorili až pred ôsmymi rokmi, keď nám bolo umožnené vystavovať v profesionálnom priestore Zoya múzea Elesko. Aj keď sú to veľkorysé priestory, vystavujúcich je už toľko, že musíme obmedzovať počet diel. Počet vystavujúcich autorov už niekoľko rokov atakuje stovku.

2010

2008

Tohtoročný Salón znova mapuje výtvarnú tvorbu nášho malokarpatského regiónu. Je chvályhodné, že Salóny vždy vyznievajú symbiózne.

Teda zúčastňujú sa a vystavujú výtvarníci profesionáli i neprofesionáli. To treba vyzdvihnuť, že svojou tvorbou sa môže pochváliť každý, kto tvorí. Tohto roku tu máme opäť široké spektrum tvorby,

2011

2012

najmä v technikách. Okrem klasickej maľby je tu keramika, sklo, šperky, fotografia, drevo, bronz, železo, sú tu koláže i rôzne mixy médií a tak si divák má z čoho vyberať. Aj samotnú kvalitu musia posúdiť návštěvníci. A musia byť aj tolerantní, pretože nie každý štýl musí vyzovovať vokusu každého pozorovateľa. Salón je Salón. Tu každý „kope“ sám za seba a musí počítať aj s odmietnutím.

2013

V závere mi nedá nespomenúť tých, vďaka ktorým sa tieto naše Salóny každý rok zrealizovali. Sú to pracovníci Malokarpatského osvetového strediska, na čele s paní riaditeľkou PhDr. Annou Píchovou. Sú to nesmierne pracovití a nadšení ľudia. Chystajú a inštalujú tieto výstavy s trpeznosťou a aj s radosťou. Je to ich profesionálna práca, ale aj tá sa musí robiť aj srdcom a oni ju tak robia. Preto prosím autorov aj divákov, aby boli zhovieváci najmä pri posudzovaní inštalácie. Dať dokopy osemdesiatosem umelcom v jednom priestore tak, aby bol každý na sto percent spokojný, jednoducho nie je možné. Budeme vďační aj za to, že sa podujatie vôbec koná. Vedľa poslednej chvíle sme nevedeli, ako sa bude správať epidémia a tak budeme radi, že sme tu a že si môžeme navzájom urobiť radosť.

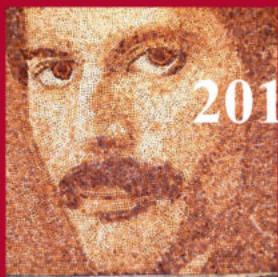
2014

2015

2016

Príhovor Jána Honzu

*Útvar záujmovo-umeleckej činnosti,
Malokarpatské osvetové stredisko*

2018

Dňa 17.06.2021 sa uskutočnilo slávnostné otvorenie jubilejného 25. ročníka Salónu výtvarníkov 2021, ktorý týmto dňom zahájil svoje trojmesačné trvanie v Galérii Zoya Museum v Elesko Wine Park. Tohtoročný Salón výtvarníkov si udržal množstvom vystavujúcich autorov vysoko nasadenú latku z predchádzajúcich rokov, počtom 88 vystavujúcich autorov sa sice neliší od minulého ročníka, ale mnohí z vystavujúcich autorov sa pomenili, pribudli tak noví debutanti, ako aj tí, ktorí sa minulých ročníkov tohto podujatia z rôznych dôvodov nezúčastnili. Osobitosťou tohto ročníka je, že je jubilejným, dosiahol veku dvadsiatich piatich rokov. Tak, ako mladý človek, nabral už životné skúsenosti, ale stále v ňom planie oheň bujarosti, optimizmu, radosti a túžby experimentovať. Rozumie už hodnotám a tradícii, ale cíti potrebu vkladať do svojho života nové veci, ktoré ho neustále posúvajú vpred a cibria jeho kvality. Preto sú pestrošť, rozmanitosť a hravosť atribútmi tejto výstavy, tak v žánroch ako i v témach a technikách. Umelci sa v tomto ročníku prezentujú nielen svojimi samostatnými prácami, ale opäťovne aj kolektívnym dielom pod názvom „Vďačnosť Zemi“. Všetci hlboko vo svojich srdciach cítim, že sme túto tému dlho zanedbávali a dá sa povedať, že aj vedome odsúvali. Nie je to už téma ekologická, ani politická, je to téma hlboko citová – téma lásky k rodnej hrade, k životodarnej planéte, ktorá nás trpeziľovo nosí na svojom chrbe, k bytosti menom Zem. Neostáva mi povedať iné ako ďakujeme Vám všetkým – výtvarníkom za Vašu participáciu na tomto mimoriadnom kultúrno – umeleckom podujatí.

2019

2017

2020

2021

